

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 121.

Girona, dimecres, 7 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

ESPURNES

Sense ganes de molestar, ens hem d'adreçar novament al nostre fraternal collega republicà moderat "Front", adherit a la Internacional Comunista. Deia, superb, l'altre dia, que ja havia tingut ocasió de manifestar davant de totes les altres organitzacions, el menyspreu que tenim la desgràcia de mereixer-li.

Nosaltres podem guanyar-nos les iras dels Jehovàs amb carnet pansuquista. El que encara no hem arribat a assimilar-nos és l'escola nigromàntica. Per altra banda, parlant clar la gent s'entén.

Sembla que el fraternal collega republicà moderat, vol referir-se a una reunió convocada per Esquerra Republicana de Catalunya, celebrada a la Comissaria d'Ordre Públic i a la qual hi assistiren totes les organitzacions polítiques i sindicals de Girona. La primera reunió va transcorre com una seda. A la segona, el P.S.U.C. va enviar-hi dos novells representants: l'un, un foraster que ha obert bufet de Secretari general pansuquista a la nostra ciutat. L'altre, un curiós apotecari que ha tret el seu bec socialista quan ha vist panís a la vora.

I sabeu, mare de déu, què va passar? Van empalmar el pickup i el disc cansoner tornà a marejar els cartilags dels concurrents: "SOM INCOMPATIBLES AMB EL P. O. U. M., PER DESLLEIAL", feien les dues màquines parlants. Acabat el disc, tallaren la corrent i van passar la porta.

"Qui és aquest xicot?", van haver de preguntar alguns dels reunits. I un vell i simpàtic republicà que, ja en les nits del Comitè de Milícies Antifeixistes en feia passar moments divertits, hi afegí aquest sucós comentari: "Això sí que és marico! Aquests que tot just acaben d'arribar, ja volen treure als que hi són des del 18 de juliol".

Decididament, n'hi ha per llogar-hi cadires. Però, és que no s'ha enterat, encara, el nostre abraçador collega republicà moderat "Front", adherit etc., que al P. O. U. M. no hi ha un sol comunista postís ni de lloguer?

L'Agent de Divertiment.

CRÒNICA DIÀRIA

per JOAN QUER

La U.G.T. és la central de la burgesia?

Segons la seva Declaració de Principis, la Unió General de Treballadors d'Espanya és una institució eminentment de productors que respecta la més ampla llibertat de pensament i tàctica dels seus components sempre que estiguin dintre de l'orientació revolucionària de la lluita de classes.

Tradicionalment, la U. G. T. havia desenvolupat el rol de central sindical reformista. A finals del 1933 i, particularment, durant el 1934, la U. G. T. va emprendre o reemprendre la ruta dreturera de l'acció directa contra la burgesia, culminant en la gloriosa insurrecció proletària d'Astúries.

La sublevació feixista del juliol i consegüent desencadenament de la revolució socialista, ha determinat un extraordinari flux en les organitzacions sindicals. Els sindicats han vist augmentar vertiginosament el nombre de llurs afiliats. Ex-burgesos, professions liberals, classe mitja, obrers ressagats, tots, en notable contingent, han afluït a les aigües generadores dels sindicats.

Paral·lelament s'ha produït el moviment de concentració. Els treballadors organitzats, per causes sobradament conegudes, romanien dividits. Particularment a Catalunya aquest estat de coses era més acusat, motiu pel qual la corrent de concentració necessàriament havia d'ésser més visible.

El trasbals alludit no podia, de cap manera, desfigurar les característiques originàries de les esmentades organitzacions. És a dir: L'ORIENTACIÓ REVOLUCIONÀRIA DE LA LLUITA DE CLASSES és — ho serà mentre existeixi més d'una classe social — la norma de conducta dels Sindicats.

El senyor Comorera, però, ha col·locat en situació galdosa als obrers revolucionaris de la U. G. T. Val a dir que ha estat ben secundat per l'equip de buròcrates dirigents ugetistes. Presentat per la C. N. T., durant la tramitació de l'actual crisi del Govern de la Generalitat, un programa mínim de realitzacions revolucionàries, el senyor Comorera, en representació de

la U. G. T. — representació que encara cap obrer ugetista no sap qui li ha donat — va manifestar la seva disconformitat absoluta respecte de tots els punts plantejats per la C. N. T., per tal com en sortien perjudicats els interessos de la petita burgesia. No res més i no res menys.

Ara bé: En quin Congrés, en quin ple de Locals i Comarcals o de Federacions d'Indústria s'ha pres l'acord de subordinar els interessos del proletariat revolucionari als de la burgesia? Misteri. I encara: A Girona hi ha uns Sindicats eminentment proletaris dintre de la U. G. T., com són els dels rams de l'edificació, metalúrgia, art fabril, arts gràfiques, fusta. La immensa majoria de llurs obrers tenen un excellent passat de lluites revolucionàries contra la burgesia. Es pot dir que el senyor Comorera i l'equip de buròcrates dirigents hagin interpretat tot just llurs sentiments? Convindria que ens ho aclarís sin d'una manera definitiva. Tots hi sortirem guanyant.

Editorial

La Revolució juga, avui, la seva carta més dura

La pitjor màhura que ens pot empaïtar és l'habitual conformació a les situacions anormals. Si quinze dies ençera, ens haguéssim jurat i rejurat que la crisi prendria carta de naturalesa a casa nostra, ni tan sols ens hauríem pres la molèstia de contradir-ho.

Una crisi de tretze dies i amb perspectives d'allargar-se, és, francament, un toc d'alerta de ressonància inconneguda.

La gent comenta i parla de tot, menys de la crisi. Aquesta fàcil adaptació a un estat de coses de gravetat extraordinària, és, potser, l'objectiu que els seus promotors perseguien.

La indiferència per les qüestions polítiques, el desinterès i l'oblit encarnarien les conquestes més fermes de la Contrarrevolució.

A espalles d'un proletariat estrany als grans problemes del moment, la petita burgesia i el reformisme coalitzats, cavalcarien al seu gust i sense altra limitació que la pròpia.

La tàctica emprada descobreix unes intencions no gens tranquil·litzadores. Donar temps al temps és una manera habilitosa per tal de reduir l'adversari i aconseguir-ne concessions que, altrament, es farien difícils.

Hom preté llançar l'acusació encoberta de fer responsables de la crisi als sectors que defensen posicions revolucionàries.

La crisi, però, no serà enllestida fins que la C.N.T. no es sacrifiqui una vegada més en nom de la unitat antifeixista. Naturalment que el mot sacrifici es tradueix en una capitulació incondicionada.

La classe treballadora ha de restar amatent al curs i a la solució del conflicte.

Hem afirmat, repetides vegades, que la Revolució es jugava, avui, la carta més dura.

L'error inicial de no tallar en sec les primeres manifestacions del reformisme ens ha portat a una situació talment difícil que correm el risc ben possible de perdre un patrimoni conquerit amb muntanyes d'esforços i amb milers de vides.

Maurin proclamava que la intuïció suficient per captar el clima revolucionari i aprofitar-lo havia d'ésser la condició sine qua non dels partits de classe. "Esperar és un crim".

Esperar que la reacció contrarrevolucionària sigués ben arrelada i mestressa de posicions que abans no dominava, és la causa primària del desgavell actual.

El P.O.U.M., fidel a les ensenyances del que fou el seu forjador i el nostre mestre, ha assenyalat en cada moment, la consigna oportuna i la conducta adequada per tal d'encaminar la Revolució envers el Poder i el Socialisme.

Un govern de la classe treballadora és l'única solució justa a la crisi plantejada puix és l'única instrument apte per barrar el pas a la marxa restauradora de pràctiques envellides i situacions superades.

Proletaris, alerta!

¿Intentaran un desembarcament a les costes de Llevant?

Els diaris francesos arribats avui a la nostra ciutat parlen insistentment de la possibilitat d'un desembarcament rebel a les costes del Llevant espanyol. Hi ha — diu «Le Petit Journal» — 80.000 homes preparats a Mallorca, tropes italo-alemanyes-marroquines, amb tancs i carros d'assalt, entrenades expressament a una guerra de desembarcament. El Govern republicà espanyol — assegura el mateix diari — sap perfectament les intencions dels facciosos.

El dia que Girona hagi tastat el regust criminal d'un bombardeig, tot seran presses i obres a correuista.

No fóra millor prevenir la desgràcia a plorar-la?

L'aviació feixista bombardeja un destructor anglès

Alacant, 6. Ha passat per Dènia en direcció a Gandia, un avió facciós que ha llançat diverses bombes contra el destructor anglès «Calland».

Paradoxes

Una antena que no toca de peus a terra

"La Humanitat" compta en la seva redacció amb una antena anti-poumista. Amb ànima staliniana i figura petit burgesa. És l'agent d'enllaç entre els republicans d'esquerra i el republicanisme moderat dels comunistes oficials. És una mena d'ambaixada anti-trotskista en l'imperi petit burges. Quan li toca el torn, enfila el disc i us regala l'oida amb una peça marca anti-P.O.U.M.

Afirmen els atrevits que l'antena humanitària és una antena treballadora.

Amb motiu de l'admirable conferència de Palacin a Barcelona, l'antena ha fet un descobriment: Que el P. O. U. M. coincideix amb els republicans històrics en matèria político-agraria.

Sí, la diferència és ben menuda. És una discrepància preposicional: la terra, diuen els nous jacobins, és del que la treballa, i nosaltres proclamem que la terra és per a qui la treballa. L'antena no capta aquestes menudències pròpies del partit més intransigent de Catalunya.

La diferència, però, és de cabdal importància.

Per als republicans, la terra és propietat del treballador. Per a nosaltres, és propietat del sindicat, organisme social. L'usdefruït de la terra és del que la treballa, però, no, la seva propietat. El camperol és amo dels fruits, però, no pot fer, de la terra, un objecte de compravenda. Cal impedir l'acumulació de la propietat del camp a mans minoritàries.

Els fruits són dels camperols; la propietat és del Sindicat Agrícola.

La socialització de la terra està, per damunt, de l'abast esquitit d'una antena de caragol.

M. M.

"No sóc capaç de matar un animaló i m'acusen d'un infanticidi"

(Ve de la pàgina 4)

Mai no hem cregut les farses de la burgesia. No podem permetre que en plena jornada revolucionària es denigrés a una dona pel sol delictu d'ésser mare. Acusada d'infanticidi? Malvada tàctica de la burgesa. Calia esbrinar l'ocorregut i parlar clar. Havem callat massa temps, per força...!

Ens veïrem en una habitació de l'hospital, aïllada de les altres. Ella, mig incorporada al llit, ens mirava tota extranyada. No pas, però, amb rezel. Tot el contrari. A les primeres paraules nostres es mostrà confiada i afectuosa.

Ens referí la seva tragèdia. Es sentia amb ànims de confiar-nos el que tan s'havia callat per un sentiment de vergonya.

— Quantes nits de sofriment, de dubtes, de neguit, de desesper... Què faria? A qui ho diria? Què passaria? —

D'on sou, — l'interrogàrem: D'un poblet veí de Girona. Tinc pares, però... — Ben poca cosa esperava de la comprensió dels seus pares.

Ens conta quelcom de les seves relacions amoroses:

Feia dos anys que festejava un jove del cos de la guàrdia civil. Fa exactament vuit mesos que no l'ha vist. És al front. Ella no ha rebut cap nova seva. Ni tan solament s'acomiadà en marxar.

No sembla, però, pas massa preocupada per la ingratitude de l'home. Només sent recança del fill mort. — Si el tingué... — profereix de sobte. L'instint matern el revela en aquest crit.

— Doncs, no temieu les conseqüències d'un embarràs tan mal portat? L'excés de treball, la manca d'alimentació adequada, el neguit constant... —

— Vaig fregar el sòl fins l'últim moment. No, no preveia aquesta conseqüència. Era el meu un temor extrany. Era terror de tot i de tothom. Llavors, quan la mestressa digué al metge que jo havia mort al fill, vaig desper-

tar, enfollida, de la meva inconsciència. No; vaig exclamar. Jo que no he tingut mai cor per matar un simple animaló, el tindria per matar el meu fill? El metge, discretament, m'interrogà. No hi ha altra veritat que ella no es queixa d'aquest al món.

I com si la casualitat vingués a afirmar les seves paraules, entra l'infermera a comunicar-li que totes les proves li són favorables.

— Quin fou el comportament de la mestressa en aquells moments?

— A les sis del matí vaig intentar afirmar les seves paraules, entra l'infermera a comunicar-li que totes les proves li són favorables.

Tot ho recordo vagament; el que sí destaca del record fou la declaració de la mestressa.

Més tard he sabut que la meva roba fou traslladada per ella al jutjat. Igualment que ha mantingut davant el jutge la mateixa infàmia. Vol portar-me a la presó. —

Ella no os queixa d'aquest procedir. No té pas massa consciència de les ofenses rebudes. Ens havem nosaltres apuntat unes dades referents a la mestressa: Que era molt catòlica. Que li donava cinc (5) duros cada mes i que no li permetia sindicar-se. Que el treball era excessiu. El nom de la protagonista el callem. Ens manifestà que, un cop restablerta, tornaria a treballar.

Nosaltres li aconsellem que es deixi de servir a "senyores". A més, li fem una promesa: Que les dones comunistes lluitarem per a reivindicar la maternitat. Ens comprèn, i agraeix el propòsit i la visita.

En marxar, ens mira amb profunda simpatia.

GRACIETA

Vida del Partit

Secretariat femení del P.O.U.M.

El Secretariat Femení del Partit Obrer d'Unificació Marxista creient que, davant els moments transcendents que estem atravesant, és necessari fer sentir la seva veu a tot el poble treballador i principalment a la dona proletària, ha organitzat unes conferències per radio que setmanalment dirigirà al poble gironí.

Cada divendres, immediatament després del periòdic parlat C.N.T., F.A.I., una companya del Secretariat Femení del P.O.U.M., parlarà sobre un tema diferent.

Conferència general de Pioners Comunistes

El Secretariat Central de la Federació de Pioners Comunistes convoca una conferència general els dies 10 i 11 d'abril a Barcelona.

En aquesta, deuen participar representants de totes les delegacions d'Espanya.

Tota secció de Pioners Comunistes, ha d'enviar una nutrida representació de pioners i instructors.

Les localitats on no existeixi encara secció de pioners, també han d'enviar llur representació de joves comunistes que s'interessin per l'educació socialista de l'infància proletària.

L'ordre del Dia de la Conferència serà el següent:

1. Informació de les Delegacions.
2. Els problemes de l'organització.
3. Setmanari Central.
4. Activitat esportiva i d'esbarjo.
5. Activitat cultural.
6. Premsa i Propaganda.
7. Tasques dels instructors.
8. Qüestions administratives.
9. Diverses.
10. Elecció del Secretari General del Comitè Central.

Esperem que no faltará cap Delegació.

Es prega comuniquen amb anticipació el nombre de camarades que assistiran per localitat per atendre l'estatjament dels Delegats.

Diuenge a la tarda tindrà lloc un gran festival organitzat pels pioners de Barcelona.

La Conferència tindrà lloc a la sala de conferències del Secretariat Central de la Federació de Pioners Comunistes, Passeig de Pi i Margall, 132, Barcelona.

SOCORS ROIG DEL P. O. U. M.

Es posa en coneixement de totes les companyes del partit i de les simpatitzants i voluntàries que anaven a treballar al taller que el Socors Roig del P. O. U. M. tenia muntat a la Caserna "Lenin" (ex-convent de les Beates) que, aquest, ha estat traslladat al local del carrer de Ciutadans, 12-2.º-1.º.

Per la necessitat que tenim tots de treballar pels nostres companys del front, és necessari que cap companya deixi de portar el seu ajut.

Telèfons del P. O. U. M.:
Redacció de L'ESPURNA,
P. O. U. M. i J.C.I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 7 de Març del 1937.

Per la Comissaria de Defensa

El Comissari

Pey Sardà

Conselleria de Propaganda

Es van rebent alguns donatius per l'ajut a Madrid, organitzat per aquesta Conselleria segons la circular de l'alcalde de Barcelona.

Durant aquests dies s'han rebut els següents donatius:

Emili Comadira, 25 pessetes.

Narcís Pérez Perxès, 25.

Narcís Sitjes Jordà, 5.

Francesc Massot, 50.

Ignasi Fius, 50.

Així mateix la Tocineria Serra ha promès lliurar 100 quilos d'embotits per a l'expedició de queviures que es trametrà a Madrid.

A les oficines municipals també s'ha obert una subscripció entre els

Secretariat Femení

Companyes... Avui començarà per a tots els militants del nostre partit les pràctiques d'instrucció militar.

Nosaltres que, encara que dones, som militants d'un partit revolucionari i sabem quin és el nostre deure no hem de faltar-hi.

Què demà a dos quarts de set de la tarda no manqui ningú a la Caserna «Lenin». El Secretariat.

JOVENTUT COMUNIST

IBÈRICA

P. O. U. M.

Girona

Companys de la Joventut Comunista Ibèrica de la segona Regió.

Quedeu convocats tots al Ple Intercomarcal de la Joventut Comunista Ibèrica, que tindrà lloc al proper diumenge dia 11, a les 10 i mitja del matí, a l'estatge social del P. O. U. M.

Es tractarà del següent ordre del dia:

Informe del Comitè Executiu.

Informe dels delegats.

Organització.

Premsa i Propaganda.

Qüestió militar.

Elecció del Comitè Intercomarcal.

Assumptes generals.

Companys de la Joventut Comunista Ibèrica de la segona Regió: per la importància extraordinària del Ple no hi manqueu.

El secretariat d'organització.

Departament de Guerra

Tots els companys i companyes del P.O.U.M. i de la J.C.I. deuen assistir diàriament i a partir del pròxim dimecres a la Caserna Lenin a dos quarts de set de la tarda per a practicar exercicis militars.

El secretari de guerra local

seus empleats, també amb destí a Madrid.

La Conselleria de Propaganda espera que els ciutadans gironins prestaran la seva atenció a la crida de l'Ajuntament de Barcelona, i com tots els pobles de Catalunya la nostra ciutat contribuirà amb una important expedició de queviures al sosteniment de l'heroic poble madrileny, la gloriosa capital de la República.

Ciutadans: Esperem els vostres donatius!

CONSELL MUNICIPAL

Sessió d'ahir dia 6 d'abril de 1937

En la ciutat de Girona, a sis d'abril del mil nou cents trenta-set.

Es reuní el Comitè Permanent d'aquest Consell Municipal per a celebrar sessió ordinària, amb assistència dels Consellers, sota la presidència de l'Alcalde, company Expèdit Duran Fernández, qui donada l'hora prèviament fixada, la declarà oberta.

Fou aprovada l'acta i l'extracte d'acords de la sessió anterior.

ós decideix passi a la Conselleria de Governació, als efectes d'estudi, una instància presentada per Lluís Fontané i Falgueres i Albert Hors i Abel, demanant siguin incorporats definitivament al servei de les dependències de Vivenda.

S'acorda l'assabentat i el passí a Comptaduria, als efectes oportuns, del compliment de la nòmina per a indemnització de casa-habitació atorgada als Mestres i Mestresses Nacionals, corresponent a l'exercici del 1936, i primer trimestre del 1937.

De conformitat a l'escrit del Secretari actuant i als efectes de Quintes, es designa al Conseller de Finances, Jaume Verdager, síndic en funcions en els expedients de pròrroga de primera classe i de pròfug, i el Conseller de Sanitat i Assistència Social, Joaquim Morillo, síndic que informará els extrems referents a la pobresa dels minyons i respectius familiars en els expedients de pròrroga d'incorporació a files de primera classe.

S'autoritza la celebració d'una conferència organitzada per la F.O.T.E. i a càrrec de l'Inspector d'Ensenyament August Vidal, al Saló de la Biblioteca Municipal, el proper diumenge, a les 11 del matí.

Es decideix que desapareixin tots els signes exteriors de la religió catòlica i del règim monàrquic que encara existeixen en alguns edificis d'aquesta ciutat, procurant l'oficina d'obres, encarregada del compliment d'aquest acord, que a la vegada que s'obté la desaparició total d'aquests símbols, es respectin els que tinguin un marcat caràcter artístic, per la qual cosa es posarà en contacte amb la Comissió del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya a Girona, que assessorarà en definitiva sobre la qualificació del signe considerat a desaparèixer.

S'aproven diversos comptes de serveis públics, i s'aixeca la sessió.

CAIXA DE PENSIONS

PER A LA VELLESA

Assegurança Obligatòria de Velleja Bonificació extraordinària per a les llibretes de Capitalització

El Consell de Patronat provisional de l'Institut Nacional de Previsió ha acordat procedir al repartiment de la bonificació extraordinària correspo-

Front de la Joventut Revolucionària de Girona

Bandera única?	Sí; però, revolucionària.
Himne únic?	Sí; però, revolucionari.
Cos de Seguretat únic?	Sí; però, revolucionari.
Exèrcit únic?	Sí; però, revolucionari.
Totes les armes al front?	Sí; però, totes, totes i totes!

FINS AVUI

Cada derrota política, ens ha costat dues derrotes militars

LA NOSTRA CONSIGNA

Cada victòria política, ens valdrà dues victòries militars

Prou reformisme. Prou transigència claudicant.

Ni un pas enrera. Volem, exigim un

GOVERN OBRER

per guanyar la guerra i fer la Revolució

FRONT DE LA JOVENTUT REVOLUCIONÀRIA DE GIRONA

Anit passada les forces faccioses foren metrallades a l'Hospital Clínic

BARCELONA

Els comunicats oficials

El d'ahir nit

A tot el front lleugers tiroteigs i algun dispar d'artilleria.

A les nostres posicions properes a Belchite s'han presentat un caporal i un soldat, procedents de Saragossa.

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — El comunicat corresponent al matí d'avui és el següent:

"Les nostres forces presionen intensament a tot el sector d'Osca, recolzades per l'aviació que bombardeja els objectius militars d'Osca i les seves fortificacions.

El Diari Oficial

Barcelona (2 tarda). — En la seva corresponent edició d'avui el Diari Oficial de la Generalitat publica els següents decrets: 500.000 ptes. a Seguretat Interior per tal de pagar les despeses que ocasionà la dissolta Junta de Seguretat Interior de Catalunya.

La Conselleria d'Agricultura dona un termini de 15 dies com a màxim per a que els Ajuntaments de Catalunya enviïn al cap de Serveis d'Estadística una relació de les superfícies sembrades de blat, moresc, etc.

MADRID

Madrid, 7. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Gabinet d'Informació de l'Estat Major de l'Exèrcit del Centre.

Front del centre. — Sector de Madrid. — En realitzar els facciosos una descoberta, se situaren sota els focs eficaços de les nostres metralladores, les quals els causaren moltes baixes vistes.

Sector del Jarama. — Les forces republicanes consoliden i fortifiquen les excel·lents posicions tan brillantment ocupades ahir.

Sector de la Sierra. — L'enemic bombardejà amb artilleria i morters les nostres posicions de Somosierra, sense conseqüències.

Continuen passant-se als nostres rengles nombrosos evadits del camp facciós, per tots els sectors.

L'aviació republicana realitzà importantíssims vols de reconeixement i bombardeig. Diversos aparells bombardejaren, amb gran eficàcia, l'estació d'Aranda. Llançaren dues bombes de cent quilos i vuit de cinquanta, i ocasionaren destroces de gran consideració a les instal·lacions i trens formats. Als altres sectors, sens novetat.

Del Ministeri de Marina i Aire

València, 7. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire.

Sector Sud. — Foren bombardejades d'una manera eficaça les posicions enemigues situades al Nord i Nordest de Villaharta.

També foren bombardejades per tretze avions, als quals protegien altres caçes, les posicions faccioses enclavades als voltants de Peñarroya.

Sector Centre. — Es bombardejà amb gran precisió l'estació d'Aranda de Duero, i es llançaren sobre ella dues bombes de cent quilos i vuit de cinquanta.

Comunicat del Ministeri de Marina i Aire, de les deu de la nit.

Aquesta matinada han estat bombardejats el port i l'estació del ferrocarril a Algeciras, i han estat destruïts per les bombes dos trens que estaven formats.

Al migdia dos dels nostres bimotors bombardejaren el port de Melilla i singularment el carregador pertanyent a la Companyia de Mines del Riff, el qual fou abastat per dues bombes que li produïren grans desperfectes.

Hem ocupat importants posicions a Ciempozuelos i Brunete

On major activitat hi ha hagut ha estat al sector de Ciempozuelos i Brunete, on l'exèrcit de la República ha atacat les posicions faccioses i la nostra aviació ha bombardejat tot aquest sector. Les màquines de guerra que precedien a les nostres tropes han obert un intens foc de metralladora sobre les línies enemigues, mentre que els soldats, parapetats rera els tancs i carros d'assalt, disparaven intensament els fusells. Els rebels seriosament crebantats, feren una resistència bastant forta al nostre atac; però finalment la tossuderia dels nostres soldats ha vençut la seva resistència. Els rebels han hagut de replegar-se a una altra línia de parapets i, un cop allí, el silenci més absolut ha contestat al nostre foc. L'Exèrcit Popular, un cop aconseguit el seu objectiu de desallotjar els facciosos del lloc des d'on ens hostilitzaven, han tornat als llocs on es trobaven primer. Els rebels, des de mig matí fins a primeres hores de la tarda, restaren en absolut silenci, amb tot i que les bateries nostres disparaven, de tant en quan contra els seus parapets.

Ir por lana....

Els facciosos en una falsa sortida sofreixen una greu desfeta

Madrid (4 tarda). — Anit passada les forces insurgents que operen al nord de Madrid, (Hospital Clínic) intentaren una sortida desesperada amb l'objecte de trencar les nostres línies. Les forces atacants eren en la seva majoria moros i legionaris.

L'alt comandament donà ordre a les nostres tropes que no disparassin ni un sol tret. Els facciosos confiats que no ens hauríem adonat de la seva sortida, anaven avançant. De sobte, però l'espetecc de les metralladores lleials començà a eixordar els àmbits de la ciutat: Universitària.

Les tropes rebels, sorpreses d'aquest atac, restaren uns moments indecises, però, reaccionant ràpidament, es replegaren desordenadament, abandonant material i ferits. No cal dir que aquests curts instants foren aprofitats pels lleials que pogueren fer ús de la seva admirable punteria, desplumant d'unitats el batalló rebel atacant.

Segueix l'avanç per Guadalajara

Al sector de Guadalajara les nostres bateries han obert intens foc contra Casas de San Galindo, on està el quarter general facciós. Continua l'avanç, pausat, però segur, de les nostres tropes.

S'han ocupat noves posicions al Jarama

Madrid. — Al sector del Jarama, prèvia una preparació artillera, la infanteria republicana es llança a l'atac, protegida pels tancs i per l'aviació. Aconseguirem ocupar algunes posicions, i férem presoners a requetés i guàrdies civils, que han facilitat dades interessants sobre la moral del camp facciós.

L'aviació bombardejà intensament les posicions rebels del Tiemblo i Navalperal de Pinare

Madrid, 7. — L'aviació republicana ha treballat intensament a tots els sectors del Centre. Mereix destacar-se l'actuació dels nostres avions a la província d'Àvila on bombardejaren les posicions feixistes properes a El Tiemblo i Navalperal de Pinare. L'estació d'Aranda fou també bombardejada amb gran intensitat.

ESTRANGER

El conflicte dels obrers de la Chrysler resolt. — La vaga afectava a 67.000 treballadors

La vaga de la Chrysler resolta

Aviat es reemprendrà el treball

Danzig (4 tarda). — Ha quedat resolta la vaga dels tallers d'automòbil "Chrysler" de Nordamèrica. La direcció de les fàbriques han reconegut al Sindicat de l'Automòbil. 67.000 obrers reemprendran el treball. S'ha signat un contracte de treball que tindrà duració fins el 31 de març del 1938.

La direcció de la fàbrica ha demanat al Sindicat faci desallotjar unes fàbriques que han estat ocupades darrerament i en les que hi ha 13.000 obrers. El cap del Sindicat ha contestat que ells no havien donat cap ordre de vaga en aquests darrers dies i que procuraria per

Les nostres bombes destruïren diversos trens que estaven formats i que a jutjar per les explosions i els incendis provocats en ells havien de contenir gran quantitat de material bèl·lic.

Encara no es donen per al·ludits els anglesos?

Alacant, 7. — A les immediacions de Benidorm un veler ha estat atacat per un avió facciós sobre el qual llançà algunes bombes que no li causaren cap dany. El veler arribà sense novetat al port d'Alacant.

Pocs moments després d'aquest atac va passar per Dènia, amb direcció a Gandia, un aparell facciós, que es suposa que fos el mateix el qual llançà diverses bombes contra el destructor anglès "Galland", que es trobava en aigües de Gandia. El vaixell britànic repel·lí l'agressió de l'avió amb nombrosos disparos.

Aquesta tarda, a les cinc, a uns quinze milles de Benidorm s'ha entaulat un combat entre dos avions rebels i un vaixell de guerra de nacionalitat desconeguda, que havia estat atacat pels aparells. Les bateries del vaixell dispararen contra els avions als quals féu fugir.

Front del Nord

Bilbao, 7. — El Delegat del Govern i Governador General d'Astúries i Leon, Belarmino Tomàs, ha ofert al Govern Basc set batallons asturians, per si calgués reforçar aquest front.

Es disposa de trenta-cinc mil homes els quals sortiren de seguida per aquests fronts, però per ara no es considera necessari aquest reforç, ja que per a la defensa hi ha prou homes a la regió d'Euskadi.

ESTRANGER

El «control» de costes

Tarbes (França) 4 tarda). — El coronel Lon acompanyat de quatre oficials del control ha arribat aquest matí a Tarbes.

ESPECTACLES

TEATRE MUNICIPAL

Avui dimecres, a les 10 de la nit, es posarà en escena la comèdia dramàtica en tres actes de Manuel Fontdevila,

LA DONA VERGE

CINEMA

Saló Durruti. — Avui dimecres

«Metro Goldwyn» presenta A YER COMO HOY per Wallace Beery i Lionel Barrymore

El film «Metro Goldwyn», ESPOSOS Y DESPOSADOS per Chester Morris i Sally Eilers

El dibuix en color, EL GATO BANDIDO

Llegiu i propagueu L'Espurna

La urbanització
és necessària.
Però la construc-

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

ció de refugis
subterranis és
indispensable

Avant per una nova joventut

Des de molts anys, la joventut ha vingut dedicant els diumenges, els dies festius, a les diversions que ells creuen imprescindibles per poder disfrutar del descans que suposa un dia sense feina.

Després de sis jornades de treball era esperat amb anheli el diumenge per anar al ball, al cinema, a tots els llocs de diverticions.

Una setmana de feina feixuga, dins un local tancat, insà, era coronat per un dia ple d'incomoditats. El cos lliure dins el vestit de treball, tornava encarcerat dins el vestit festiu. El cos fadigat del treball esgotador trobava repòs en l'atmosfera afidura d'un cinema o bé d'un jazz.

El 19 de Juliol que enruna tantes costums burgeses, no va saber destruir aquesta.

Molts companys concients de llur deure de treballadors i explotats, agafaren les armes i marxaren a lluitar contra el feix; altres no marxaven però restaven en els llocs de responsabilitats i treballs, de reraguarda, per portar a terme la revolució social; altres, ignorants, inconcients, es lliuraven amb la intensitat de sempre a totes les disbauxes.

Les llàgrimes, el dolor, els sofriments, els sacrificis, res no importava per molts d'ells. Sense cinema, sense balls, no sabien com passar els dies de descans.

En canvi, hi ha hagut una joventut, la Joventut Comunista Ibèrica, la que sap, en tots moments, quin és el seu deure de revolucionari, que ha sapigut trencar amb aquest costum. Convençuts que el cinema és un mitjà cultural inigualable, però que les produccions que es fan són detestables per al seu buit i banal contingut, l'han deixat a part i han organitzat per cada diumenge unes acampades a les fonts gironines, aquestes acampades han arribat a assolir un èxit.

L'objectiu que amb elles es persegueix no pot deixar d'interessar a la nostra joventut.

A la preparació política del nos-

tres militants s'hi enllaça el contacte amb la naturalesa.

Junt a les paraules clares i vibrants dels nostres companys que diserten sobre diferents punts de la revolució espanyola, hi ha l'aire pur, el cel blau, la natura amb tota la seva bellesa. Junt a l'esplai espiritual, hi ha la saturació dels nostres pulmons per l'aire sà que ens envolta; junt a l'educació política hi ha l'educació física, única que pot donar una generació nova.

«Sols un cos sà pot donar una ment sana» i així ho ha comprès la J. C. I.

Que segueixi avant per aquest camí. Estem segurs que prompte trobaran a llur costat molts companys més per tal com és l'únic esplai que podem donar-nos sense que sigui un escarni pels companys que lluiten al front.

Avant per una educació total de la nostra joventut! Avant per una generació lliure de les baixes passions que inclouen els règims capitalistes!

A. A.

Mussolini es prepara

1.857 milions de lires per a la marina de guerra

Roma, 6. — L'informe per al pressupost de 1937 de la Marina de guerra ha estat presentat a la Cambra i acusa un augment de 246.000.000 de lires en relació a les despeses de l'exercici en curs.

La xifra prevista per al propi exercici puja a 1.857.091.000 lires.

Decàleg del milicià

I. — Mantindràs aixecada la bandera de la Revolució social universal, encara que els vents del reformisme bufin des dels quatre punts cardinals.

II. — Compliràs amb els teus deures de soldat fins la consecució i consolidació de totes les consignes revolucionàries que ha assenyalat el proletariat hispànic.

III. — Enllestiràs i executaràs automàticament, les ordres rebudes dels teus camarades en cap; perquè així ho exigeixen els afers de la guerra que, contra el feixisme brutal, sostenim fa vuit mesos.

IV. — Amb persuasió i tàctica dialèctica marxista faràs captacions d'homes, dones i nens, en prode la revolució i la causa del pro-

letariat.

V. — Respectaràs les dones i nens que es trobin sota el teu control, posant marcat interès en el teu comès ja que el teu comportament serà la base moral del nostre triomf.

VI. — Colaboraràs amb els teus esforços per l'emancipació dels pobles que es troben en poder dels criminals feixistes, sense regatejar el teu esforç moral, intel·lectual i físic, a tal fi.

VII. — Seràs reservat en parlar i mesurat en discutir qualsevol tema, assajant suprimir certa fraseologia que desdii d'un veritable revolucionari.

VIII. — En les operacions militars que t'assenyalin et portaràs

amb la major serenitat possible i prudència, no recorrent a les dosis d'alcohol per evaquer les diligències que t'hagin encomanat.

IX. — La covardia i la por són deficiències del sistema nerviós, a les que, per autosuggeritió, el milicià conscient del seu "jo" i dels moments actuals procurarà eliminar radicalment.

X. — En l'atac, nocturn o diurn, localitzaràs a l'enemic i dispararàs damunt l'objectiu, no tirant sense to ni so, puix l'estalvi de les municions, que en un moment donat, pot ésser la teva salvació i la dels teus companys.

A. González

Batalió de Xoc Rovira. — Divisió Lenin. — Faianàs.

Ironies amargues

No sóc capaç de matar un animaló i m'acusen d'infanticidi...

El passat diumenge ens assabentarem del cas. Un company ens transmetia la versió recollida en el casal d'Administració de la Justícia. Una noia de 17 anys ha estat traslladada de la casa on servia de minyona, a

l'hospital civil, en qualitat de detinguda per suposat infanticidi. El trasllat s'efectuava al cap de nou (9) hores d'haver infantat, i l'estat físic de la mare era un xic inquietant a causa de la despietada conducta de

les mestresses que negligiren un deure d'humanitat, en assistir-la. Es tractava d'un cas molt corrent en la societat capitalista. Avui encara que no havem superat aquest règim, xoca.
(Passa a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 53 - El Taló de Ferro

ara els trusts li arrapasseu. I el que és absurd en tot això, és que a força de repetir-les acabeu per prendre aquestes frases com a article de fe. No desitjau altra cosa que l'ocasió d'exercir un pillatge a glopets dels vostres consemblants i us hipnotizeu a tal extrem que creieu que això és la llibertat. Sou golafres i sou insaciabls, però la màgia de les vostres frases us persuadeix de que obreu com a perfectes patriotes. El vostre afany de guanyar diners, que no és més que egoïsme cent per cent, el transformeu en sol·licitud altruista per a la humanitat desgraciada. Veiam, aquí, entre nosaltres, sigueu francs un cop a la vida. Mireu les coses de cara i anuncieu-les amb termes exactes.»

A l'entorn de la taula tot eren cares congestionades, que expressaven una irritació barrejada amb una certa inquietut. Estaven una mica espantats d'aquell jove imberbe, de la seva manera de manejar els

mots que descarregava amb fúria, i de la seva terrible manera d'anomenar-les coses per llurs noms. Mr. Calvin va apressurar-se a respondre.

— I per què, no? va preguntar. Perquè no podríem retornar a les costums dels nostres pares fundadors d'aquesta república? Haveu dit moltes coses exactes, Mr. Everhard, per amargues que ens siguin d'empassar. Però aquí, entre nosaltres, podem parlar clar. Treiem-nos les cassettes i acceptem la veritat tal com Mr. Everhard l'ha exposada tan categòricament. És cert que nosaltres, els petits capitalistes anem a la saga de beneficis, i que els trusts ens els prenen. És cert que volem destruir els trusts per a conservar els nostres guanys. Per quina raó podríem deixar de fer-ho? Per quina raó, ho repeteix, per quina raó?

«Ah! ja arribem al mot final de la qüestió. — Digué Ernest, d'un aire satisfet. — Per quina raó? Vaig a provar de dirvos-ho, però més que no és gaire fàcil. Vosaltres, veieu, heu estudiat els negocis en el vostre cercle

restringit però no heu aprofundit l'evolució social. Esteu en ple període de transició de l'evolució econòmica, però no hi enteneu gota i d'aquí ve tota la situació caòtica. Em pregunteu per quina raó no podem tornar en darrera? Senzillament perquè és impossible. No podeu fer que un riu s'en torni cap a les seves fonts. Josué va aturar el sol a Gibeon, però vosaltres voldríeu fer encara més que Josué. Aspireu a fer que el temps camini de rècules, de migdia cap a la matinada.

«Davant de les màquines que economiseu treball, de la producció organitzada, de l'eficàcia creixent de les combinacions, voldríeu retrassar el sol de l'economia, d'una o més generacions i fer-la retornar a una època en la que no hi havia ni grans fortunes ni grans utilitatges ni vies ferrades; a un temps en els quals una legió de petits capitalistes lluitaven l'un contra l'altre en mig de l'anarquia industrial, costosa i inorganitzada. Creieu-me, la tasca de Josué fou molt més fàcil, i encara tenia Jehovah que

l'ajudava. Però, vosaltres, petits burgesos, sou abandonats de Déu. El vostre sol s'en va a la posta: no s'aixecarà mai més; ni el poder teniu d'aturar-lo. Teniu la negra, esteu condemnats a desaparèixer completament de la superfície de la terra.

«Es el Fial! de l'evolució, és el comandament diví. L'associació és més forta que la rivalitat. Els homes primitius eren criatures esmirriades que s'amagaven per entre les escletxes de les roques, però es col·lisaren per a lluitar contra llurs enemics carnívors. Les bèsties ferotges tenien únicament l'instint de la rivalitat, mentres que l'home estava dotat del de cooperació, i és per això que va establir la seva supremàcia entre tots els animals. I des d'aleshores no ha fet més que anar instituint combinacions cada vegada més vastes. La lluita de l'organització contra la rivalitat té més d'un miler de segles, i sempre ha estat l'organització que ha triomfat. Els que s'allisten en els rengles de la competència estan destinats a deperir.»

La qüestió de la unitat sindical

Així hem demostrat com a Catalunya, recollint l'expressió del company Hernández Zancajo, el P.S.U.C. cavalca al llom de la U.G.T. per a consagrar els seus propòsits. Això ho hem vingut dient un dia i un altre dia. En la qüestió de la unitat sindical s'ha seguit la mateixa política. El 28 de febrer ho denunciàvem en aquests termes:

«Es hora de començar a veure-hi clar en aquesta qüestió. A veure-hi clar i a parlar encara amb major claredat. La U.G.T. no vol la unitat perquè els llocs de comandament són a mans del P.S.U.C. Si es realitzava la unitat sindical no podrien produir-se duplicitats com la del Govern de la Generalitat; que elements del P.S.U.C. representin la U.G.T. els quals ningú no coneix com a militants de la Unió General de Treballadors. Amb la unitat orgànica de les dues centrals sindicals quedava desplaçada la influència política del P.S.U.C. i descartat de la política de Catalunya. Hi quedaria també si la U.G.T. celebrés assemblees, en les quals seria exterioritzada la disconformitat amb els seus dirigents. El secret real del perquè la U.G.T. no acceptarà a Catalunya, la unitat, resideix en la conveniència política del P.S.U.C., el qual quedaria orfe de tota representació i de tota influència.

L'Executiva Nacional de la U.G.T. ha d'estudiar a fons, sense passió, i amb tota independència, la greu actuació de la U.G.T. de Catalunya. Seria molt saludable convocar un Congrés, assemblees de Sindicat i permetre que els obrers d'abans del 19 de juliol nomenessin els dirigents, que ara, en molts casos, no coneixen.